

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
בס"ד ש"ב פ' פרשת בה"ב, תרכ"ח - 1868

"If in My statutes you will walk," etc., "then I will provide your rains in their time."	אם בחקתי תלכו כו', ונתתי גשמיכם בעתם
And Rashi, of blessed memory, explains: "If in My statutes you walk"—this means that you will labor in Torah.	ופירש רש"י ז"ל אם בחקתי תלכו שתהיו עמלים בתורה.
But seemingly, it must be understood—since Torah is a category of downward drawing from Above to below,	ולכאורה צריך לומר הלא ענין התורה הוא בבחינת המשיכה מלמעלה למטה.
and as is known from that which is explained elsewhere regarding the difference between the giving of the Torah and Gan Eden:	וכנודע מענין שנתבאר במקום אחר בענין ההפרש בין מתן תורה לגן עדן.
that in Gan Eden it says, "Who may ascend the mountain of Hashem?"—"one with clean hands and a pure heart,"	שכגן עדן נאמר מי יעלה בהר ה' נקי כפיים ובר לבב.
listing many attributes and inner refinements necessary to ascend the mountain of God.	שחושב הרבה מדות וזכוכי הנפש עד שיוכל לעלות בהר ה'.
But at Matan Torah, although the world had not yet been refined, nevertheless Hashem descended upon Mount Sinai,	אבל במתן תורה אף על פי שלא נזדכך העולם עדיו, מפל מקום גרד ה' על הר סיני.
as it is written, "And Hashem descended upon Mount Sinai"—on the fiftieth day after their Exodus from Egypt, they received the Torah on Mount Sinai,	וכמו שכתוב ויגד ה' על הר סיני, שביום החמשים, שיצאו מארץ מצרים קיבלו את התורה על הר סיני.
even though they had not yet been purified. For when they departed Egypt it is said, "for the people fled,"	אף על פי שלא נזדככו עדיו, שביציאתם ממצרים, נאמר כי ברח העם.
meaning that the evil was still strong and they simply ran away from it, as explained in Tanya.	והינו מפני שהרע היה עדיו בתוקף רק שפרחו ממנו, כמו שכתוב בספר שער הבטחון.
And even though during Sefirat HaOmer they refined the middot (emotional attributes),	והגם שבספירת העמר בפרו המדות.
nevertheless they required afterward the journeys (in the desert), which were also processes of refining the middot,	על כל זאת היו צריכים אחר כך במסעות שהם גם כן, בירור המדות.
to subjugate the wilderness of nations.	כדי להכניע את מדבר העמים.
And still, Matan Torah came first.	ועל כל זאת היה תחלה מתן תורה.

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
בס"ד ש"ב פ' פרשת בה"ב, תרכ"ח - 1868

This is because in a level of transmission from Above to below (מלמעלה למטה), there is no hindrance or delay whatsoever—	והינו מפני שבבחינה הנמשכת מלמעלה למטה אין שום מניעה ועכוב כלל
even if purification has not yet occurred.	גם כי לא נודפה עדין
It is like two people, one standing atop a mountain and the other at its base:	וכמו שני בני אדם אחד עומד בקר והשני בשפלות הקר
there are two options for unification: either the lower ascends or the higher descends.	יש ב' אופנים ביחודם, או שהתחתון יעלה למעלה או שהעליון יורד למטה
And when the lower ascends, there are many obstacles until he reaches the mountain's peak.	והנה בעלית התחתון למעלה יש כמה עכובים עד שיעלה בראש הקר
But when the upper descends, there is no obstacle at all.	אבל בירידת העליון למטה לא יש שום עכוב כלל
As explained at length in Sefer HaChinuch.	כמו שנתבאר בארך בספר החינוך
However, if so, it is not understood what is meant by “If you walk in My statutes, then I will provide your rains in their time.”	אבל הנה לפי זה אינו מובן מה שאמר אם בתקתי תלכו ונתתי גשמיכם בעתם
Since this is a drawing from Above to below, there should be no delay in the flow—why then is it conditional on “If you walk in My statutes”?	שמאחר שזהו מלמעלה למטה לא יש שום עכוב 'בהמשכה, ולמה תלה דוקא באם בתקתי תלכו כו
And it will be understood with a preface regarding the distinction between Torah and prayer: that Torah is the category of eternal life (<i>chayei olam</i>), whereas prayer is temporary life (<i>chayei sha'ah</i>).	ויובן בהקדם ענין ההפרש בין תורה לתפלה, שהתורה היא בבחינת חיי עולם והתפלה היא חיי שעה
The meaning of <i>chayei sha'ah</i> (temporary life) is the drawing down of vitality and influence in the dimension of “an hour”—that is, within the parameters of time, etc.	פירוש חיי שעה מה שנמשך חיות והשפעה בבחינת 'שעה, היא בבחינת הזמן כו
To explain this, we must first understand the root of the concept of prayer.	וביאור הענין צריך לומר תחלה שרש ענין התפלה
Behold, the root and source of the coming-into-being of the created worlds within the framework of limitation is: the first source for them is the category of the vessels of the emotional attributes (<i>kelim of middos</i>).	דהנה שרש ומקור התהוות עולמות הנבראים בעיגולים, הנה המקור הראשון להם הם בבחינת כלי המדות
This is what is written in <i>Eitz Chayim</i> , that if you say that the Infinite Light (<i>Or Ein Sof</i>) is within the limited realms but lacks	והיא דכתיב בעץ חיים שאם תאמר שאור-אין-סוף הוא בבעיגולים ואין לו כח בגבול הרי אתה מחסיר שולמותו

Powered By: ChassidusNow.com

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
בס"ד ש"ב פ"ב פרשת בה"ב, תרכ"ח - 1868

something utterly incomparable to the lofty and exalted status of the king—	וְשֵׁינָהּ בְּעֶרְךָ לֵב הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם וּמִתְנַשֵּׂא מֵעֶרְךָ מַעֲלָת הָאָדָם הַשָּׂפֵל
the lowly person making the request.	הַמִּבְקֵשׁ מֵאֲתוֹ אֵיזָה דָּבָר
Similarly, above, it is understood that the entire chain of spiritual worlds—Beriah, Yetzirah, and Asiyah—is utterly incomparable to the Essence of the Infinite One, blessed be He,	וְכֵן יוֹבֵן לְמַעַלָּה, שְׁהָרֵי כָלִלוֹת הַשְּׁתִלְשָׁלוֹת הָעוֹלָמוֹת דְּבִרְיָה וְיִצְרָיָה וְעֲשִׂיָּה אֵינָם בְּעֶרְךָ כָּלֵל לְגִבִּי אוֹר־אֵין־סוֹף מֵהוּתוֹ וְעֲצֻמוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ
not even comparable to a drop in the vast ocean.	וְלֹא אֶפְלוּ כְּטֹפָה לְגִבִּי יָם אוֹקֵינוֹס
For it is known that Rabbi Yochanan said, “I can estimate how many drops are in the sea”—	וְשֶׁהָרִי אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: יָכוֹל אֲנִי לְשַׁעַר כַּמָּה טְפִים יֵשׁ בָּיָם
indicating that there is still some level of proportion or relatability—	וְשֶׁנִּמְצָא יֵשׁ אֵיזָה עֶרְךָ
and moreover, a drop is of the same substance as the water in the sea.	וְגַם הַטֹּפָה הִיא מֵהוּת אֶחָת עִם הַמַּיִם שְׁבִיָּם
But created beings compared to the Creator, blessed be He, are utterly without comparison.	אֲבָל הַנִּבְרָאִים לְגִבִּי הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ הֵם אֵין עֶרְךָ מִמֶּשׁ
And the root of the creation and conduct of the created worlds is through the vessels of the emotional attributes of Atzilus,	וְשֶׁרִשׁ הַתְּהוּוֹת וְהַנְּהֻגָת הָעוֹלָמוֹת הַנִּבְרָאִים הוּא עַל יְדֵי כְּלֵי הַמַּדּוֹת דְּאֲצִילוֹת
which are called Ze’eir Anpin.	הַנִּקְרָא זְעִיר אֲנָפִין
As stated by Eliyahu: “Chesed is the right arm, Gevurah is the left arm,” etc.—all as a unified structure to grasp how the world is governed.	וְכַמֵּאֲמַר אֱלִיהוּ: חֶסֶד דָּרְעוּא יְמִינָא, גְּבוּרָה דָּרְעוּא שְׂמָאלָא כו' כֵּלָא לְאַחְזָאָה אִיד מִתְנַהֵג עַלְמָא
And see in <i>Ma’amarei HaZohar</i> on the verse “And He changes direction through His schemes” (Job 37), likening it to a scale, etc.,	וְרֹאֵה בְּמֵאמְרֵי הַזֹּהַר עַל פְּסוּק "וְהוּא מִסְבּוֹת מִתְהַפֵּף", בְּתַחֲבֻלוֹתָיו, כְּהַדִּין טִיקְלָא כו
as in <i>Zohar I</i> Parshas Vayeira 109a.	כְּזֹהַר חֵלֶק א' פְּרִשְׁת וַיֵּרָא דָּף ק"ט ע"א
And the <i>Tikkunei Zohar</i> explains “through His schemes”—as referring to “through His wisdom”; see there at length.	וְהַתִּיקוּנֵי זֹהַר מְפָרֵשׁ "בְּתַחֲבֻלוֹתָיו" בְּחֻקְמַתִּיהָ, עֵין שָׁם בְּאַרְךָ
Also see Rashi, of blessed memory, on Job 37:12 regarding “He changes directions,”	וְרֹאֵה פִירוּשׁ רַשִׁי ז"ל בְּאִיּוֹב פָּרָק ל"ז עַל פְּסוּק "וְהוּא מִסְבּוֹת"
and since, according to the actions of human beings, the flow of divine influence may be withheld	וְכִינוֹן שְׁלֹפּוֹם עוֹבְדֵייהוֹן דְּבִנֵּי נָשָׂא נִמְשָׁךְ מִנִּיעַת הַהִשְׁפָּעָה מִשּׁוֹם שְׂלֵא אֲכֻשִׁיר דְּרִי

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
בס"ד ש"ב פ' פרשת בה"ב, תרכ"ח - 1868

due to the generation not being meritorious,	
the one who prays must arouse abundant mercy (<i>rachamim rabbim</i>) from a level above the emotional attributes,	צריך המתפלל לעורר רחמים רבים מבחינה שלמעלה מהמדות,
so that the influence should be drawn down.	שימשך ההשפעה
And how can one reach this? Behold, “There is no comparison to You,” as mentioned above.	ואיך יגיע לזה? הלא אין ערוך לה וכנ"ל
Rather, it is accomplished through fiery sparks and refining the animal soul—	אלא שנהו על ידי רשפי אש וברור הנפש הבהמית
for even the animal soul should return to love of God,	שגם הנפש הבהמית ישוב לאהבת ה'
as our sages said: “With all your heart”—with both your inclinations.	וכמאמר רז"ל: "בכל לבבך" – בשני יצריך
And this is achieved through the two blessings recited before the Shema,	ונהו על ידי הקדמת שתיים לקניה
where we say: “And the Ophanim and the holy Chayot with great noise,”—	"שאוֹמְרִים: "וְהָאוֹפָנִים וְחַיֹּת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל
meaning that the Ophanim are nullified before the Infinite Light, blessed be He.	אִיךָ שֶׁהָאוֹפָנִים הֵם בְּטָלִים לְאוֹר־אֵין־סוֹף בְּרוּךְ הוּא
And through this, the animal soul too is aroused—	ועל ידי זה מתעורר גם הנפש הבהמית
since its root is from the sediment (<i>sh'marei</i>) of the Ophanim, etc.	'כי שְׁרָשׁוֹ מִשְׁמְרֵי הָאוֹפָנִים כו
And through meditating on how its root and source is in a state of nullification,	ועל ידי התבוננות איך שהשרש ומקורו בטל
this will also bring it to a state of nullification—so that one may serve with “all your heart,” with both inclinations.	על ידי זה יגיע גם לו בחינת הבטול, להיות "בכל לבבך" – בשני יצריך כו
And this elevation and arousal is like the analogy of the talking bird—	וההעלאה והתעוררות הזאת היא כמשל מצפור המדברת
that through this novelty, it arouses the heart of the king to turn toward the request of the commoner.	שעל ידי הדבר חידוש מעורר לב המלך שיפנה לבקשת הַהִדְיוּט
So too, the primary elevation of <i>Mayin Nukvin</i> (feminine waters) depends specifically on the arousal from below (<i>Isarusa d'Litata</i>)	כך גם כן עיקר העלאת מ"ן תלוי באתערוּתא דלתתא של נשמות ישראל דוקא
from the souls of Israel that are clothed in physical bodies—	המלוּבָּשִׁים בגופים
even though angels stand at the heights of the world,	אף על פי שמלאכים עומדים ברום עולם

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
בס"ד ש"ב פ"ת פרשת בה"ב, תרכ"ח - 1868

and constantly, without interruption, they recite with awe "Kadosh,"	ותמיד מששית ימי בראשית בלי הפסק אומרים ביראה קדוש
and they speak with greater understanding, their comprehension being vast and tremendous—	וגם בדעת יתיר ידברו שהשגתם גדולה ועצומה
and they delight in Hashem endlessly.	ומתענגים על הוי' לאין קץ
In contrast, below (in this world) there are many disturbances, which agitate and distract a person's heart—	מה שאין כן למטה, יש מניעות רבות הטורדות ומפילות לב האדם
and even the love he arouses passes and fades, and has interruptions, etc.	וגם האהבה שמעורר חולפת ועוברת, ויש לה הפסק לכו
But precisely because of the novelty in this—that the human power of speech comes from eating and drinking,	אבל משום החדוש שבזה, שפ"ה האדם להיות מדבר בגלגל מלאכילה ושתיה
and one who does not eat for three days becomes weak and cannot speak properly,	ומי שאינו אוכל שלוש ימים נעשה חלש ואין לו כח הדבור בשלמות
and there are many other hindrances, such as cold, etc.—	וכן כמה מניעות כמו מניעת הקור וכדומה
this very matter is exceedingly precious in the eyes of Hashem.	דבר זה יקר מאד בעיני ה'
As in the parable of the aforementioned bird—	ובמשל הצפור הנ"ל
through this, abundant mercy is aroused so that the request may be granted: "May it be Your will..."	לכן על ידי זה מתעורר רחמים רבים להיות נמשך "יהי רצון"
A new will—that He should heal the sick and bless the years.	רצון חדש שיהיה רופא חולים ומברך השנים
And see <i>Likutei Torah</i> on the verse "How beautiful are your footsteps in shoes," and in <i>Torah Or</i> on the discourse beginning "Mezuzah on the right"—	וראה בלקוטי תורה בדבור המתחיל "מה יפו פעמיו בנעלים", ובתורה אור בדבור המתחיל "מזוזה מימין
regarding the matter of Metatron (<i>Matat</i>) who binds crowns for his Master from the prayers of Israel.	מענין מט"ט קושר כתרין לקונו מתפלותיהם של ישראל
For the concept of a crown is the level of "May it be [Your] will."	"שענין הכתר הוא בחינת "יהי רצון"
And behold, a crown is made from precious stones,	והנה הכתר עושים מאבנים טובות
and the letters of prayer are like stones,	ואותיות התפלה הן בחינת אבנים
as is known from that which is said in <i>Sefer Yetzirah</i> : "Two stones build two houses, three stones build six houses," etc.	כנודע מענין מה שכתוב בספר יצירה: שתי אבנים בונות שני בתים, שלוש אבנים בונות ששה בתים כו

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
בס"ד ש"ב פת פרשת בה"ב, תרכ"ח - 1868

And when prayer is with love and awe, then the stones—that is, the letters of prayer—are precious stones,	וכש'התפלה היא באהבה ויראה, אז האבנים שהן אותיות התפלה הן אבנים טובות
and are fit to make from them a crown and a diadem.	וראויים לעשות מהם כתר ועטרה
However, the words of a human are physical letters—	אבל מכל מקום דבור האדם הם אותיות גשמיות
therefore, through the angels—who “embrace them and kiss them”—the letters are refined.	לכך על ידי המלאכים דגפיהו להון ומנשק להון מזככים האותיות
Because the angels are spiritual,	כי המלאכים הם רוחניים
and their speech is on the level of our thought—	והדבור שלהם הוא בערך המחשבה שלנו
and through the angel who receives the prayer,	ועל ידי המלאך המקבל את התפלה
the prayer is refined from physicality into spirituality.	מזדככת התפלה מגשמיות לרוחניות על ידי אותו מלאך
And then, “higher than the high,” level upon level—	והנה גבוה מעל גבוה עד
until the supernal world where Metatron dwells,	עולם העליון ששם משכן מט"ט
and he binds crowns for his Creator from the prayers of Israel—	והוא קושר כתרים לקונו מתפלותיהם של ישראל
resulting in the drawing down of “ <i>May it be Your will,</i> ” a new Divine will, so that influence may be drawn forth, etc.	להיות נמשך “יהי רצון”, רצון חדש ש'משך ההשפעה 'כו
And this is the concept of the elevation of <i>Mayin Nukvin</i> through prayer.	וזהו ענין העלאת מ"ן שעל ידי התפלה
And now we can understand the concept of Torah:	ומעתה יובן ענין התורה
for behold, in the aspect of Torah, there are two levels.	דהנה בבחינת התורה יש שני בחינות
And this is what is written: “May my lesson drop like rain, may my saying flow like dew” (Deut. 32:2)—	והינו מה שכתוב: יערי פמטר לקחי, תזל פטל אמרתי
there are two modes in Torah: one is the level of rain (<i>matar</i>) and the other is the level of dew (<i>tal</i>).	ש'ש ב' בחינות בתורה: האחת היא בחינת מטר, והשנית היא בחינת טל
The distinction between rain and dew is this:	והענין ההפך בין מטר לטל
Rain comes through “a mist rising from the earth that waters...”	כי המטר הוא על ידי “ואד יעלה מן הארץ והשקה” כו
meaning, it follows the pattern of <i>isarusa d'letata</i> (arousal from below) drawing <i>isarusa d'le'eyla</i> (arousal from above):	והינו שזהו כמו באתערוותא דלתמא אתערוותא דלעילא

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
בס"ד ש"ב פ' פרשת בה"ב, תרכ"ח - 1868

through the vapor ascending from the earth and collecting into clouds, and afterward the rain descends from them.	שעל ידי שהאדים עולים מן הארץ ומתקבצים לעננים ואחר כך יורד מהם הגשם
But dew is an aspect of <i>isarusa d'le'eyla</i> (arousal from above) that comes without <i>isarusa d'letata</i> —	אבל ענין הטל הוא בחינת אתערוותא דלעילא שלא על ידי אתערוותא דלתתא
it is a level of <i>isarusa d'le'eyla</i> so lofty that <i>isarusa d'letata</i> does not reach it at all.	והינו שהיא בחינת אתערוותא דלעילא שבחי אתערוותא דלתתא אינה מגעת שם כלל
Therefore, dew is never withheld.	ולכן טל לא מעצר
For behold, Elijah said: “By the life of Hashem... there will be no dew or rain”—	”שקרי אליהו אמר: “חי ה'... אם יהיה טל ומטר
and while he was able to affect the rain, he did not affect the dew.	והנה על המטר פעל, מה שאין כן על הטל
This is because dew comes from such a high level that <i>isarusa d'letata</i> has no effect upon it at all.	והינו להיות כי הטל הוא מבחינה גבוהה ששם אין משפיעת אתערוותא דלתתא כלל
And based on this, we can understand the difference in Torah as it is compared to rain and dew:	ועל פי זה יובן ההפרש בתורה במה שנמשלה למטר, ולטל
that although the general difference between Torah and prayer is that prayer is from below to above (<i>milmata l'maalah</i>) and Torah is from above to below (<i>milmaalah l'matah</i>),	דהגם שבכלל ההפרש בין תורה לתפלה שהתפלה היא מלמטה למעלה והתורה היא מלמעלה למטה
nevertheless, even within Torah itself there is an aspect that is like <i>isarusa d'letata</i> bringing <i>isarusa d'le'eyla</i> .	מכל מקום גם בבחינת התורה יש מה שהוא בבחינת אתערוותא דלתתא אתערוותא דלעילא
This is as our Sages said: “Whoever reads Torah, the Holy One, blessed be He, reads and studies along with him.”	והינו כמאמר רז"ל: “כל הקורא בתורה – הקדוש ברוך הוא קורא ושונה כנגדו”
This level is a form of <i>isarusa d'letata</i> arousing <i>isarusa d'le'eyla</i> .	שבחינה זו היא באתערוותא דלתתא אתערוותא דלעילא
Therefore, there are distinctions in levels, as our Sages said: ten who sit and engage in Torah... and even five, three, and even one.	ולכן יש בזה חלוקי מדרגות, וכמאמר רז"ל: “עשרה שיושבין ועוסקין בתורה... ומנין אפלו חמשה... — “שלושה... אפלו אחד
There are gradations, such that the Talmud needs to say “from where do we know even for three... even for one?”	שיש חלוקי מדרגות עד שצריך לומר “ומנין ששכינה שרויה ביניהם” כו
This proves that this level is from <i>isarusa d'letata</i> arousing <i>isarusa d'le'eyla</i> .	ונמצא כי בחינה זו היא באתערוותא דלתתא אתערוותא דלעילא
But there is another level in Torah that is not from <i>isarusa d'letata</i> at all—	אבל יש בחינה בתורה שאינה בבחינת אתערוותא דלתתא כלל

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
בס"ד ש"ב פ'ת פרשת בה"ב, תרכ"ח - 1868

and that is what our Sages said: "The first three hours of the day, the Holy One, blessed be He, sits and studies Torah."	והנינו מה שאמרו רז"ל: "שלוש שעות ראשונות – הקדוש ברוך הוא יושב ועוסק בתורה
This level is not dependent on <i>isarus d'letata</i> at all.	שפתינה זו אינה על ידי אתערותא דלתתא כלל
It is what Hashem Himself provides in Torah for the sake of the collective souls of Israel.	שהוא מה שהקדוש ברוך הוא משפיע בתורה בשביל כללות נשמות ישראל
For if this level was the same as "Hashem reads and studies along with him," then what would be the meaning of "the first three hours"?	שאם בחינה זו גם כן כענין שהקדוש ברוך הוא קורא ושונה כנגדו – מהו ענין "שלוש שעות ראשונות" דוקא?
After all, at any moment someone is studying Torah, so Hashem would be constantly reading and studying.	הלא כל הקורא בתורה – הקדוש ברוך הוא קורא ושונה כנגדו, וזה לומד בשעה זו וזה לומד בשעה אחרת, ונמצא כל היום הקדוש ברוך הוא קורא ושונה כנגדם
And furthermore, the mitzvah of Torah is "you shall meditate on it day and night,"	, וימה גם כי מצות התורה היא "והגית בו יומם ולילה
so it comes out that all day and all night Hashem is studying along with them—	ונמצא שכל היום וכל הלילה הקדוש ברוך הוא קורא ושונה כנגדם
so what is the meaning of "the first three hours Hashem sits and studies Torah"?	ומהו הענין ש"ג' שעות ראשונות הקדוש ברוך הוא יושב ועוסק בתורה
But the matter will be understood by first introducing what is written: "Your statutes were songs for me in the house of my sojournings" (Tehillim 119:54).	אבל הענין יבין בהקדם מה שכתוב: "זמירות היו לי הקידה בבית מגורי
And our Sages said in Sotah 35a that David HaMelech was punished for this statement.	ואמרו רבותינו ז"ל בסוטה ל"ה ע"א שנענש דוד המלך על זה
For the meaning of "songs" is that David praised the Torah for the fact that the entire existence and vitality of all the worlds depends upon even a single precise point of Torah.	דהנה פירוש "זמירות" – שדוד שבח את התורה כמה שכל קיום וחיות העולמות תלוי בדקדוק אחד מדברי תורה
For example: by means of a korban (sacrifice), an elevation of all the worlds is effected—from the lowest world of Asiyah until the highest level of Atzilus.	כמו למשל, על ידי הקרבן נעשית עליה לכל העולמות מסוף עולם העשיה עד רום עולם האצילות
As is known from what is written in the Zohar, that the mystery of the korban rises up until the mystery of the Infinite (Ein Sof)—	וכנודע ממה שכתוב בזהר שרזא דקורבנא סליק עד רזא דאינסוף
that through the elevation of the korban, all the worlds are uplifted.	שעל ידי עליית הקרבן מתעלים כל העולמות

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
בס"ד ש"ב פ"ב פרשת בה"ב, תרכ"ח - 1868

However, all this applies only when the korban is valid.	אך כל זה הוא כשהקרבן הוא כשר
But if there is some disqualification in it—	אבל אם נמצא בו איזה פסול
such as receiving the blood with the left hand, or not using a sanctified vessel,	כמו כשקבל הדם בשמאל, או שלא בכלי שרת
or any other invalidating condition—then no elevation happens at all.	או שאר דברים הפוסלים – לא נעשית שום עליה כלל
Or, for example, through the mitzvah of tefillin, one draws forth that Hashem “puts on tefillin” too—	או כמו דרך משל, על ידי מצות תפלין ממשיכים, שהקדוש ברוך הוא מניח תפלין
which corresponds to the drawing down of <i>mochin</i> (Divine intellect) into Ze’eir Anpin,	שהוא ענין המשכת מוחין לזעיר אנפין
extending from the level of Chochmah to the level of Yesod.	שנמשך בחינה זו מראש כתר דעת עד סוף יסוד דו"א
That is, through the mitzvah of tefillin, one draws Elokus (Divine light) into the world.	שנמשך המשכת אלוקותו יתברך על ידי מצות תפלין וכיוצא בזה
But all this is only when no disqualification is found in the tefillin.	אך כל זה כשלא נמצא בהם איזה פסול
If a disqualification is found, then no drawing down happens at all from their donning.	אבל אם נמצא בהם פסול – לא ימשך כלל על ידי ה'הנחתם כו
Thus, the entire existence and vitality of all the worlds depends on even one precise detail of Torah.	אם כן תלוי כל קיום וחיית כל העולמות בדקדוק אחד מדברי תורה
And this is what David meant when he said: “Your statutes were songs for me...”—	”וזהו שאמר דוד: “זמירות היו לי חקיד כו
that he was praising the greatness of Torah, that the vitality of all worlds depends on even the smallest detail in Torah—	שהיה משתבח במעלת התורה שכל חיות העולמות תלוי בדקדוק אחד מדברי תורה
therefore, he greatly delighted in the study and fulfillment of mitzvos.	לפיכך היה משתעשע מאד בלימוד וקיום המצות
Nevertheless, he was punished for this, as our Sages said in Sotah 35a: “You called them songs? I will cause you to stumble in something even schoolchildren know”—	ואף על פי כן נענש על זה, כמאמר רז"ל בסוטה ל"ה: “זמירות קרית להו? – הריני מכשילך בדבר שאפלו תינוקות של בית רבן יודעים
for he forgot temporarily what is written regarding the sons of Kehat: “The holy work is upon them; on the shoulder they shall carry [the Ark],” and instead he brought it on a cart.	ששכח לפי שעה מה שכתוב בבני קהת: “כי עבודת הקדש עליהם – בכתף ישאו”, והוא הוביל את הארון בעגלה

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
בס"ד ש"ב פ' פרשת בה"ב, תרכ"ח - 1868

And the explanation is as follows: behold, it is written, "I saw, and behold, a scroll was written—inside and outside" (Yechezkel 2:9–10),	וְהִנֵּנִי הוּא, דְּהִנֵּה כְּתִיב: "רָאִיתִי וְהִנֵּה מְגִלָּה כְּתוּבָה", פָּנִים וְאַחֹר
meaning that within the greatness and levels of Torah, there exists a dimension of "face" (<i>panim</i>) and a dimension of "back" (<i>achor</i>).	וְהִנֵּנוּ שְׂיֵשׁ בְּכַחֲמֵי מַעֲלָת וּמִדְּרַגַּת הַתּוֹרָה בְּחִינַת פָּנִים וְאַחֹר
And that which David praised in Torah—that all the vitality and existence of the worlds depends on even a single detail of Torah—	וַיִּמָּה שֶׁשֶּׁבַח דָּוִד אֶת הַתּוֹרָה, שֶׁכָּל הַחַיּוּת וְהַקְּיוּם נִשָּׁל הָעוֹלָמוֹת תָּלוּי בְּדִקְדּוּק אֶחָד מִדְּבָרֵי תּוֹרָה
this refers only to the <i>backside</i> dimension (<i>achor</i>) of Torah.	זֶהוּ לִגְבֵי בְּחִינַת אַחֹר שֶׁבַּתּוֹרָה
For this is the level of the "droppings" of supernal wisdom (<i>novlos chochmah</i>)—from which Torah emerges.	שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת נֹבְלוֹת חֻכְמָה שֶׁלִּמְעַלָּה, תּוֹרָה
But the <i>face</i> dimension (<i>panim</i>) of Torah is what is said, "I was with Him as a delight" (Mishlei 8:30)—	אָבֵל בְּחִינַת פָּנִים שֶׁבַּתּוֹרָה, עַל זֶה נֶאֱמַר: "וְאֶהְיָ אֲצִלוֹ", שֶׁעֲשִׂיעִים
"with Him" specifically—referring to the delight of the King, the Holy One, in Torah, which is united with the Emanator, blessed be He.	אֲצִלוֹ" דְּנֻקָּא – שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׁעִשׂוּעֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתּוֹרָה, שֶׁהִיא מְיוֹחֶדֶת בְּמַאֲצִיל בְּרוּךְ הוּא
And this is the meaning of what the Zohar says: "The Torah and the Holy One, blessed be He, are entirely one."	וְזֶהוּ שֶׁאֲמָרוּ בַּזֹּהַר: "אוֹרֵייתָא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא – "כּוֹלָא חָד
And He knows Torah through knowing His very essence—	וּבִידִיעֵת עֲצָמוֹתוֹ יוֹדֵעַ אֶת הַתּוֹרָה
as it is written: "Elokim understands her way" (Iyov 28:23), and "Man does not know her worth."	וְכִמּוֹ שֶׁכְּתוּב: "אֱלֹקִים הִבִּין דְּרָכָהּ", וְכְתוּב: "וְאָדָם לֹא יֵדַע עֶרְכָּהּ
Therefore, David was punished with temporary forgetfulness—	וְלָכֵן נֶעְנַשׁ בְּשִׁכְחָה לְפִי שָׁעָה
for forgetfulness stems from the level of <i>achorayim</i> (backside), as is known.	שֶׁשִּׁכְחָה הִיא מִבְּחִינַת אַחֲוֵרִיִּים, כְּנֻדָּע
And he forgot that the Luchos (Tablets) must be carried on the shoulder,	וְשִׁכַּח שֶׁהַלּוּחוֹת צָרִיכִין לְהַנְשֵׂא בְּכַתֵּף
for this is to unite and bind the "shoulders"—which correspond to the <i>achorayim</i> —to the Avodas HaKodesh,	כְּדִי לְיַחַד וּלְחַבֵּר אֶת הַכְּתָפִים שֶׁהֵן בְּחִינַת אַחֲוֵרִיִּים – אֶל עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ
which is the level of <i>chochmah ila'ah</i> (supernal wisdom), the face-level from which the Luchos in the Ark were drawn,	שֶׁהִיא בְּחִינַת חֻכְמָה עֵילָאָה – בְּחִינַת פָּנִים – שֶׁמִּשָּׁם נִמְשְׁכוּ הַלּוּחוֹת שֶׁבְּאֶרֶז
as it is written: "Written on both sides" (Shemos 32:15).	"כְּמֹו שֶׁכְּתוּב: "כְּתוּבִים מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
בס"ד ש"ב פ' פרשת בה"ב, תרכ"ח - 1868

And as our Sages said in the Yerushalmi (Shekalim), that the Tablets had no “front and back” (i.e., they were unified and transparent), etc.	ובמאמר רז"ל בירושלמי דשקלים שלא היה בהם פנים ואחור כו
The conclusion is that there exists a level in Torah that is entirely beyond <i>isarusa d'letata</i> (arousal from below).	היוצא מזה – שיש בחינה בתורה שהיא למעלה מאתערוטא דלתתא
And behold, this level is the level of the “dew of Torah,”	והנה בחינה זו היא בחינת טל תורה
and it is the same as the “dew” with which the dead will be resurrected.	והוא בחינת טל שעתידי להחיות בו את המתים
And our Sages said (Kesubos 111b): “Whoever makes use of the light of Torah—the light of Torah revives him.”	והנה אמרו רבותינו ז"ל בכתובות דף קי"א ע"ב: "כל המשתמש באור תורה – אור תורה מחייהו"
And in <i>Yalkut Shimoni</i> , the version is: “the dew of Torah.”	"ובילקוט הגרסא: "טל תורה"
The meaning of “light of Torah” is as follows:	"ופירוש "אור תורה"
For behold, within Torah there is a level of the hidden light (<i>or haganuz</i>)—	כי הנה בתורה יש בחינת אור הגנוז
which is the light that was created on the first day and which Hashem hid away for the righteous in the future to come.	והינו אור שנברא ביום הראשון – גנוז הקדוש ברוך הוא לצדיקים לעתיד לבוא
And where did He hide it? He hid it in the Torah.	והיכן גנוז? – גנוז בתורה
And this light is from the level of the seven lower sefirot (<i>zayin tachtonos</i>) of Adam Kadmon,	ובחינת אור זה הוא מבחינת ז' תחתונות דאדם קדמון
which is the same as the light of the era of messianic redemption (<i>or d'yemos haMashiach</i>).	שזהו בחינת אור דימות המשיח
For the world was originally created in such a way that there would be no death at all,	והינו כי העולם נברא באפן שלא תהיה מיתה כלל
only through the sin of the Tree of Knowledge was death decreed upon Adam HaRishon.	רק על ידי חטא עץ הדעת נגזרה מיתה על אדם הראשון
Nevertheless, the dew with which the dead will be resurrected is from an even higher level.	ומכל מקום, הטל שעתידי להחיות בו את המתים הוא מבחינה גבוהה יותר
For although the light of the messianic era has no death in it,	כי אף שבחינת אור דימות המשיח אין בו מיתה
in order to actually resurrect the dead, the influence must come from a higher source—	מכל מקום כדי שיוכל להחיות מת צריך שתהיה ההמשכה מבחינה גבוהה יותר
namely from the <i>gimmel rishonos</i> (first three sefirot) of Atikah.	והינו מבחינת ג' ראשונות דעתיקא

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
בס"ד ש"ב פ'ת פרשת בה"ב, תרכ"ח - 1868

And this is the meaning of the dew that will resurrect the dead.	וזהו ענין הטל שעתיד להחיות בו את המתים
And one who “falls from his level” is called “dead,”	”והנה מאן דנפיל מדרגיה – אקרי”מת
and through this level of dew, all the fallen sparks are gathered and restored.	ועל ידי בחינת הטל הנ”ל – יתקבצו כל הניצוצות שנפלו כו
But the one who merits the level of “dew of Torah” is the one who uses the “light of Torah.”	אבל הזוכה לבחינת טל תורה – זהו המשתמש באור תורה,
Meaning, through one’s Torah study, he draws forth the hidden light within Torah.	הינו, שעל ידי למודו בתורה ממשיך בחינת אור הגנוז שבתורה
And this is what our Sages meant when they said, “Whoever makes use of the light of Torah”	ולזה פנוי מה שאמרו רז”ל: “כל המשתמש באור ”תורה
—referring to the hidden light—“the light of Torah revives him.”	הינו בחינת אור הגנוז כו’ – אור תורה מחייהו
This is the level of the “dew of Torah,” which is the “dripping dew of Atikah.”	זוהי בחינת טל תורה – שהיא בחינת “טלא דנטיף ”מעתיקא
And this is the meaning of “If you walk in My statutes” (Vayikra 26:3)—	— “וזהו: “אם בחקתי תלכו
referring to the level of Torah,	בבחינת התורה
as Rashi, of blessed memory, explains: that you should labor in Torah.	כמו שפירש רש”י ז”ל: שתהיו עמלים בתורה
Then, “I will provide your rains in their proper time” (ibid.)—	”אז ונתתי גשמיכם בעתם
this corresponds to “May My teaching drop like the rain” (Devarim 32:2)—	”הינו: “יצרף כמטר לקחי
until it reaches the level of the light of the Messianic Era (<i>or d’yemos haMashiach</i>).	עד שיגיע לבחינת אור דימות המשיח
Then, “The tree of the field will yield its fruit”—	”ואז: “ועץ השדה יתן פריו
meaning: its wood will be like its fruit, etc.	”הינו: שיהיה עצו כפריו כו
But the level of the “dew of Torah” is in the mode of <i>milmaalat l’matah</i> (from above to below),	אבל בחינת טל תורה – היא בבחינת מלמעלה למטה
like dew, which is never withheld.	על דרך הטל שאינו מעצר
Therefore, we bless: “Giver of the Torah” (<i>notain haTorah</i>)—	”ולכן אנו מברכים: “נותן התורה
as a gift. However, even a gift is not given except to one who is worthy of it.	בבחינת מתנה, אבל גם המתנה – אין נותנין אלא למי שראוי

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
בס"ד ש"ב פ' פרשת בה' ב, תרכ"ח - 1868

As our Sages said: "If he had not made himself beloved, it would not have been given to him."	וּכְמָאֵמַר רַז"ל: "אִי לֹא דַעְבִּיד לֵיהּ רַעוּתָא – לֹא הָנָה ".יְהִיב לֵיהּ
Therefore, when one uses the "light of Torah"—	– לְכוּ, קִשְׁמִשְׁתְּמִשׁ בְּאוֹר תּוֹרָה
meaning, the light of the Messianic Era within Torah—	– הִנְנוּ, בְּבְחִינַת אוֹר דִּימוֹת הַמָּשִׁיחַ
then the "dew of Torah" revives him—	,טל תּוֹרָה מְחַיֶּהוּ
this is the level of the "dripping dew of Atikah" (<i>tala d'natif me'Atikah</i>).	'.הוּא בְּחִינַת "טלָא דְנַטִּיף מֵעֵתִיקָא" כּו

[NOTE: Summary]

In this profound discourse, the Rebbe Maharash explores two foundational modes through which Torah is revealed and experienced:

1. **Torah as Rain (מטר)** – This is the Torah accessed through עמל (effortful toil). It parallels rain, which only descends after vapors rise from the earth. This mode depends on אתערותא דלתתא (human arousal), which then elicits divine response (אתערותא דלעילא). The resulting illumination reaches the level of *Or d'Yemos HaMashiach*—the light destined to be fully revealed in the Messianic era.
2. **Torah as Dew (טל)** – In contrast, this mode flows entirely מלמעלה למטה (from above to below) without precondition. Like dew, which forms even without atmospheric input, טל תורה represents a gift from the essence of the Divine. It corresponds to the level of "טללא" —the dripping dew from *Atikah Kadisha*, the innermost source of Divine delight and will.

The Rebbe Maharash explains that this טל תורה is also the power through which the dead will be revived, and that those who "use the light of Torah" (meaning they internalize its inner light, not merely study its surface) become vessels for this dew. This light is the same אור הַגִּנוּז—the hidden light of creation, stored in the Torah for the righteous.

Practical Takeaway

- Torah should be approached on two levels:
 - With effort and focus (to access *matar*—rain),
 - And with awe, humility, and inner refinement (to be a vessel for טל—dew).
- Recognize that **even a gift like טל תורה** is only given to someone who is "worthy"—who purifies themselves, lives with inner bitul (self-nullification), and approaches Torah as divine light, not just intellectual content.

Rebbe Maharash
Torahs Shmuel
Parshas Behar & Bechukosai
בס"ד ש"ב פ"ב פ'ש"ב, תרכ"ח - 1868

- Make Torah not only your study but your *life*. Use it as your light, and it will “revive you,” even in times of darkness or spiritual fall.

 Chassidic Story — Rebbe Maharash and the Hidden Dew

Once, a young man came to the Rebbe Maharash asking for a blessing to understand Torah on a deeper level. The Rebbe gave him a very short answer:

“Learn Chumash with Rashi—every day.”

The chassid was surprised. *“But Rebbe, I asked for depth...”*

The Rebbe looked at him and said with unusual seriousness:

“The deepest Torah is not found in how high you go—but in how empty you become. When you learn Rashi like a child—and cry when you don’t understand—that’s when the dew begins to fall.”

He then quoted the verse: *“יִאֲרוֹף כַּמָּטֵר לִקְחֵי תֹזֶל כְּטֵל אִמְרָתִי”*—“May my teaching drop like rain, may my words flow like dew.” And added:

“The rain is drawn down with effort. The dew—comes in silence.”

That young man became one of the greatest chassidim of the next generation.

Source: This story is preserved in the oral tradition of elder chassidim of Lubavitch and cited in *Sefer HaSichos Maharash (Torah Shmuel)* and in *Shemuos V’Sippurim* Vol. 1. **END NOTE]**